

Ik ben Vera Verhagen en ik spreek hier namens 57 Haarlemmers waaronder onze gerenommeerde arts Hans Moolenburgh sr en enkele inwoners van andere gemeenten met belangen in Haarlem.

Wij vragen uw aandacht voor de gezondheidseffecten van de elektromagnetische straling van zendantennes ten behoeve van de mobiele communicatie. Door het verstrekken van vergunningen voor zendmasten en het ontbreken van beleid inzake plaatsing daarvan op niet openbare gebouwen en huizen en de wifi daarin, staat u toe dat wij als inwoners van Haarlem blootgesteld worden aan steeds sterkere elektromagnetische straling van steeds meer zendantennes. Vooral sinds de invoering van 4G, stadswifi en andere hotspots. Helaas blijken ook steeds meer mensen gezondheidsklachten te ervaren van deze straling.

Nu heeft de Nederlandse overheid bij de veiling van de draadloze frequenties, bijna 10 miljard euro ontvangen van de telecomproviders en is daarmee dus belanghebbende in het stralingsbeleid. En de Gezondheidsraad volgt de stralingsnormen van de ICNIRP. Dit is een internationale raad, van vooral natuurkundigen – let wel geen biologen - die ook banden hebben met de telecomindustrie. Door deze belangenverstremming en eenzijdige vertegenwoordiging zijn die normen noch onafhankelijk noch objectief tot stand gekomen. Voor de vaststelling van de grenswaarde is als uitgangspunt genomen dat een zak met zout water in 6 minuten niet meer dan 1 graad mag opwarmen. Maar een mens is een biologisch wezen en geen zak zout water. Ons zenuwstelsel, hersenen, hart organen en spieren, kortom onze hele celcommunicatie verloopt middels zulke elektromagnetische signalen. Eenvoudig zichtbaar te maken in EEG en ECG. Daarin zie je ook hoe deze straling die signalen verstoort zelfs ver onder de ICNIRP norm. Maar commercie en winst prevaleren blijkbaar boven onze gezondheid.

Want uit talloze onafhankelijke onderzoeken blijkt zonneklaar dat straling van draadloze communicatie schadelijk is voor onze gezondheid en die van dieren en planten

De WHO verklaart deze straling in 2011 al tot mogelijk kankerverwekkend. En de Raad van Europa adviseert in resolutie 1815 het voorzorgsprincipe, ALARA, oftewel houd die straling zo laag mogelijk!. Daarbovenop hebben onlangs nog eens 210 wetenschappers van over de hele wereld de WHO opgeroepen de stralingslimiet danig naar beneden te brengen.

In het buitenland zijn er wel al stappen gezet in die richting. Zo heeft Oostenrijk na een appel van 1000 artsen de grenswaarde met een factor 10.000 verlaagd. Frankrijk heeft wifi uit kleuterscholen verbannen. Duitsland en België waarschuwen hun burgers voor de gevaren. En Zweden financiert de dure

afscherming voor inwoners die er ziek van worden.

Maar Nederland hanteert nog steeds de allerhoogste stralingslimiet ter wereld. Ook wordt de biologisch aanvaardbare grenswaarde hier metterdaad verregaand overschreden en het gezondheidseffect wordt nog steeds niet erkend. Net zoals dat met roken en asbest is gegaan. Daarvan weten we inmiddels beter.

Aangezien dus de Nederlandse overheid belanghebbende is, is het aan ons burgers en U gemeentebestuur, deze stralingsproblematiek wel serieus te nemen. Als Gemeentebestuur bent U immers verantwoordelijk voor een gezonde leefomgeving en heeft U zorgplicht jegens Uw inwoners.

Daarom willen wij voorstellen een voorlichtingsbijeenkomst voor de gemeenteraad te organiseren zoals onlangs in Utrecht. Dan kunt U in de toekomst op basis van juiste en eerlijke informatie besluiten nemen over zendantennes. En ook over de zorg voor Uw inwoners met stralingsklachten. Te denken valt aan voordrachten van wetenschappers en ervaringsdeskundigen: zoals iemand van de vereniging van meetspecialisten VEMES, van de belangenvereniging voor stralingsgevoeligen, Stichting EHS, inwoners uit Haarlem met stralingsklachten en ter wille van de objectiviteit het Antennebureau. Dat om de kwestie vanuit breed perspectief te belichten. U kunt dan met kennis van zaken besluiten geen zendmasten te laten plaatsen bij kinderdagverblijven, scholen en ziekenhuizen. En bij voorkeur ook niet in de buurt van woningen, maar juist meer op plekken waar mensen niet langdurig verblijven. U kunt zorg dragen voor tijdige en eerlijke communicatie naar omwonenden en ervoor zorgen dat gezondheidsklachten ten gevolge van deze straling wel serieus worden genomen door GGD en artsen. Een deel van de WMO-gelden zou bijvoorbeeld beschikbaar kunnen komen voor afschermmaatregelen die inwoners met stralingsklachten nodig hebben om te blijven functioneren. Zij hebben tenslotte niet om deze overmatige stralingsbelasting gevraagd. Daarbij heeft de gemeente toch ook huurinkomsten van masten op gemeentegrond. En zo zijn er nog veel meer mogelijkheden denkbaar in het beperken van deze straling alsmede de schadelijke gevolgen ervan.

Dan wil ik afsluiten met u deze map, met wat ik zojuist gezegd heb, met relevante informatie en kopieën van de machtigingsformulieren te overhandigen. Dank voor uw aandacht'.